

Vaříme s Hankou

Vánoční koblížky mé babičky: 25 dkg hrubé mouky, 2 dkg cukru, 1 lžíce rumu, 2 žloutky, špetka soli, citrónová kůra, 1 a půl dkg droždí na kvásek, mléko, rozinky. Umíchat hustší těsto, přidat třeba i ořechy, nekandované ovoce. Lžící vytvarovat kuličky a smažit v horkém oleji, pak ihned obalit v cukru s vanilkou.

čtvrtek 14. října 2010

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Větrov
13:00	příjezd Klapý	
13:30	loučení Morkovice	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Klapý	městský úřad
15:00	vítání Klapý	před divadlem
16:00	Příbuzné si nevybíráme	velký sál
16:30		
17:00	Štítina	
18:30	KDP mladým	Větrov
19:30	Příbuzné si nevybíráme	velký sál
20:00		
20:30	Štítina	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:30	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XLI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 150 ks. Cena 6 Kč.

Právě čtete

číslo 6.

VĚTRNÍK

Ročník XLI.

Středa 13. října 2010

Dnes

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Větrov
13:00	příjezd Štítina	
13:30	loučení Hranice u Aše	malý sál
13:30	loučení Chvaletice	malý sál
14:30	vítání Štítina	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Štítina	před divadlem
16:00	Monology a dialogy	velký sál
16:00		
16:30	Defilé Pohárku SČDO	
18:00	Valná hromada Vobskočáku	malý sál
19:30	Hrobka	velký sál
20:00		
20:30	Morkovice	
21:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	klubovna

Recenze

M + M Hranice u Aše Vratislav Mikan Čert a kupec Seberád

Vratislav Mikan je autorem textu pohádky, autorem hudby, návrhů scény, kostýmů, režisérem a interpretem hlavní postavy. Je proto vyloučené vymlouvat se, že mu představu někdo zhatil. Až na jednu skutečnost.

Několikrát proměnil svého spoluhráče, který je představitelem čerta (tice) Salamandra(dry) a mluvčí loutku skřítky Poradílka. Čerstvě, v pořadí čtvrtým partnerem je Michal Nechutný. Jako by se ale nervozita proměny partnera přenesla na Vratislava Mikana. Hraje kupce Seberáda v tvrdé nadsázce a s neúměrnou vehemencí. Myšlení, které v koncepci postavy hraje klíčovou roli, nahrazuje silovým jednáním.

Na začátku by to měl být vychytalý necita, v druhé části, pod vlivem nebezpečí, člověk, který je schopen empatie, soucitu a obětavosti. A přitom je schopen chytře si hrát. Tím by měl získat srdce diváka, protože příležitosti k dobrým skutkům zase tolik nemá.

Že se mu opravdu nepodařilo přesvědčit o své proměně, dokázalo sborové „ne“, když mluvil o možnosti stát se ve Vysokém starostou. Uvolnění se dostavilo pouze ve chvíli, kdy vzal do ruky kytaru a příjemným hlasem zazpíval písničku.

Poněkud lépe si herecky vedl nováček představení Michal Nechutný jako čert Salamandr. Měl půvab i eleganci a bez problémů zvládl animaci skřítky Poradílka.

Síla Mikanových představení je už tradičně v bravurním rozehrání kontaktu

Partneři XLI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

Poznej - kvíz

Ze které hry náš snímek, na němž je Josef Hejral st., je?

- a) Charleyova teta
- b) Ustláno na růžích
- c) Brouk v hlavě

Správná odpověď vyjde zítra.
Čtete Větrník.

Správná odpověď z minulého čísla je:

- b) Hadrián z Římsů

Předpověď počasí na středu

Výběr z burzovních zpráv:

Jen necelá třetina Čechů (30 procent) by uvítala euro jako platidlo v Česku. Ukázal to průzkum společnosti STEM.

Euro by uvítali častěji stoupenci ODS (45 procent), TOP 09 (44) a Věcí veřejných (37). Naopak příznivci ČSSD (19 procent) a KSČM (13) se k euru staví více odmítavě. „Ani u jedné ze jmenovaných skupin příznivců však nepřevažuje vůle euro v současné chvíli přijmout,“ konstatuje STEM.

Zavedení eura jsou nakloněni častěji muži (33 procent), lidé ve věku 18 až 29 let (40) a obyvatelé dobře materiálně zajištění (45).

I přes nepříznivé hodnocení vývoje EU a eura se nadále Evropany cítí být více než dvě třetiny Čechů (70 procent.)

Františku, Františku. Ještě že se věnujeme něčemu jinému.

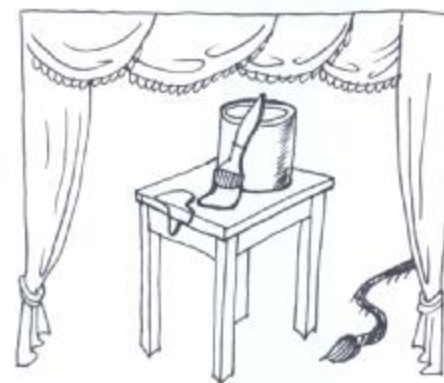

Pro meteorologa je asi nejhorší, když se s počasím nic neděje. Jednotvárné a fádňní. A i když se v noci trochu zatáhne, stejně přes den bude sluníčko. Ach jo.

s publikem. Tentokrát ale kontakt s dětmi nevyšel. Možná proto, že vstupy dětí byly často velmi proti-
chůdné.

Máša Caltová

Recenze

Chvaletické divadlo JEN TAK Tomáš Vůjtek Výmlat

Chvaletičtí nejsou na KDP žádným nováčkem. Patrně si mnozí

vzpomenou na jejich loňskou inscenaci Muž sedmi sester. Ta se podobně jako letošní Výmlat vyjadřuje k naší současnosti. Ostravský dramatik, básník, dramaturg a pedagog Tomáš Vůjtek je autorem několika her. Kromě Výmlatu je to např. S nadějí a bez ní a Brenpartija, kterou hraje ostravská Komorní scéna Aréna. Sám o sobě prohlašu-

je, že je přemýšlivý introvert, který má rád divadlo na dotek. Hra měla na profesionálním jevišti premiéru v roce 2002 v Divadle Petra Bezruče.

Výmlat znamená podle slovníku naučného uvolňování semen kulturních rostlin údery. Jde o zachycení zdánlivě banálního dne manželů Oziho, kdysi dirigenta, dnes alkoholika, a Cyli, kdysi zpěvačky, dnes hypochondrické bytosti bez životní šťávy. Žijí na smetišti ze starých novin a vypitých lahví a vedou spolu dialog ne nepodobný dialogům v Plešaté zpěvačce. Tato žumpa každodenní ubohosti ústí do apokalyptického závěru. Jako žumpu jejich život charakterizuje syn Petr, který nikdy není doma a o

němž si jeho otec
není jistý, kolik je
mu let a jak vypa-
dá. Přes tyto kon-
tury je život rodi-
ny neuvěřitelně

humorně uchopený a nabízí slovní
i situační humor. Reálné situace
jsou doprovázeny slovníkem, který
má rozpětí od limericků (včera
jsem potkal anděla, bylo to poměr-
ně snadné, nikdo ať z toho nic ne-
dělá, každý čas od času spadne)
přes slovní komiku až po žargon.
Základním dramatickým tahem je
srážka reality s absurdností.

Režisér a zároveň představitel
Oziho Martin Vencl si z možností
jak hru uchopit, vybral komedii s
absurdními prvky, v níž najdeme i

dadaistické a surrealistické tóniny.
Jeho záměrem bylo, aby se divák
smál od počátku do konce a až bu-
de odcházet, mrazilo ho v zádech.

Seminaristé
Klubu režisérů SČDO
zvou své přátele,
příznivce a známé
na veřejnou zkoušku dílka
A. S. Puškina
Pohádka o rybáři a rybce v pátek
15. října ve 14.30 hodin
do obvyklé místnosti
v sokolovně.
Vedoucí KR SČDO
Jaromír Kejzlar

Nikdo se nic nedoví

Tak se vám musím k něčemu při-

znat. Sice nerada, ale musím. Já jsem zaspala včerejší loučení se souborem Cimrman Revival Sivice. To se mi za celou dobu, co píšu do Větrníku (teď přesně nevím, jak dlouhá ta doba je – ale pár let už to bude) ještě nestalo.

Letos je ve Vysokém hned několik nováčků a všechny tyto soubory jsou takové klidné, až trochu zakřiknuté. Tím chci říct, že žádné bouřlivé loučení, natož pikantní informace od hostesů se moc nedálo očekávat.

Sivice v tomto směru slibovaly mnohé. Už v den jejich příjezdu, když jsem je zahlédla na půdičce ve společnosti lahví s charakteristicky vonící pálenkou, jsem si říkala – tahle partička to tu moc v klidu nenechá. V noci jsem se pak na ně zašla ještě podívat do hasičovny a v tu chvíli jsme velmi pochybovala, že budou schopní druhý den od desíti hrát. Byli schopní. A byli schopní ještě dalších novinek.

Po svém společenském večeru se rozhodli, že ve Vysokém zahájí další tradici, a to první ročník Velké vysocké. I Taxisův příkop našli. Tedy původně jsem se domnívala, že ten se skládá ze zelené překážky a příkopu a právě tím je vlastně tolik nebezpečný. No, nebudme detailisté. Příkop velkoryse přehlédneme, jako zelená překážka posloužil živý plot u pomníku tady u divadla.

Sivičtí byli prostě parta tvořivá a velmi kreativní. A tak jsem se těšila, co vyvedou na loučení. Jejich hostes Kuba Pošepný se také rozhodl, že tedy právě na NĚ opravdu všechno napráská a vzal si na to velký list papíru, kam si dělal poznámky o všech jejich lumpárnách.

Tak nadešla hodina H, kde mělo

všechno vyplout na povrch. No jo, jenže já jsem spala. Takže jsem nebyla připravena k záznamu. Jediné, co mě těší, je fakt, že Kuba se nakonec rozhodl své poznámky roztrhat. Takže se nedozvíte nic vy, milí čtenáři, ale nedozvěděli se nic ani ti, kteří byli přítomni loučení.

jn

Je třeba říci, že se mu to v základních obrysech podařilo. Inscenace má řád včetně scénografie.

Pochválit je třeba detailní režijně herecké propracování scén jako je např. dohadování se o tom, kdo byl muž v ložnici. Slovní vyjádření, mimika, gestika, jednání tvoří celek s dramatickým tahem. Postavám Oziho a zejména Cyli (přestože oba drží svou figuru) by prospěla větší barvitost a pestřejší herecký rejstřík. Více demonstrují, než reálně jednají. To se daří, byť na menším prostoru, zejména Honzovi Burešovi v postavě Petra. Zajímavou otázkou je fakt, že všechny postavy hrají mladí lidé stejné generace, byť autor mluví o stárnoucích manželech. V této souvislosti je třeba zmínit první provedení hry amatérským divadelním souborem Ostravská pohoda, v němž

působili jenom mladí a který založil sám Vůjtek. Zdá se tedy, že to není v rozporu se záměrem dramatika a že také chvaltická inscenace je ucelenou generační výpovědí. Je na divákovi, aby si odpověděl, zda náš svět má ještě šanci.

Lenka Lázněvská

Postřehy ze semináře KDP - půdička

Výmlat

Jelikož dnes se pohybovaly názory na představení v poněkud širokém spektru, spříznění i odmítnutí, vezměte za vděk pouze výjimečně hlasu pouze jednoho z půdičkářů:

Děkuji velice za skvěle vypracované představení postihující základní otázky společnosti jediným únosným způsobem. Nápaditou a vkusnou nadsázkou. Představili jste nám milé panoptikum, nad kterým si můžeme klást zajímavé otázky. Příběhy hrdinů shrnuté do jednotného příběhu (jak po něm někteří snad volají) si divák úspěšně nasimuluje za zdmi divadla, ve svém okolí, u sebe doma..?

Rozhovor s režisérem Vratislav Mikan M+M Hranice u Aše

Máme vzácnou návštěvu, ve Vysokém dobře známou hlavně dětskému publiku, která přijíždí opět s pohádkou. Jak jsi se letos, Vráťo, vypravoval do Vysokého?

Tak legračně složitě. My jsme vlastně postupovali ze Žlutic, kam jsme vůbec neměli v úmyslu letos jet. Ale kamarádka Anička Šiků nás přesvědčila, že jo. No tak - co by ne, do počtu. A ono buch - a dostali jsme se sem. Tahle pohádka má strašně složitou peripetii - začal jsem ji hrát s jednou mojí dcerou, ta mi na Dráčku v Radnicích omdlela a od té doby je těžce nemocná. Pak to začala hrát moje druhá dcera, ta ovšem otěhotněla a teď porodila - to je zase milé a krásné. Poté jsem to hrál s Mikym, se synem - ten má ovšem jako vždycky generáلكový týden na premiéru, tak nemohl. No a Míša na to měl třicet dní, aby se naučil, nazzkoušel a jel sem.

Tak to je výborný.

No jo, když je kam šáhnout, je to bezva. Ale už je konec, už nemám rezervy.

Já už jsem se na to sice ptal - ty jsi i autorem této pohádky, čerpáš z různých zkušeností a říkáš, že princip tvé tvorby je takový, že se vše napíše, pak se škrtá a začne se psát znovu - můžeš ně-

jak ještě upřesnit tvůj tvůrčí postup?

Hele, ono se mně vždycky smějí, protože mě napadne nějaká blbost.

Vždycky mě napadne nejprve název. Říkám, ty hele, to mě napadl dobrý název, už stačí jen přidat děj, naučit se to a pak náh, čče, já nevím,... Nebudu machrovat, nevím, prostě pak už musíš jen psát...

S pohádkou cestuješ po školách, kolikátá je to asi repríza?

To bude do tisku?

Ano.

Mám říct pravdu nebo... ?

Odhadni číslo...

S Míšou je to dnes naše první repríza, jinak já jsem to hrál asi osmdesátkrát.

To je hezký. A děti to přijímají dobře?

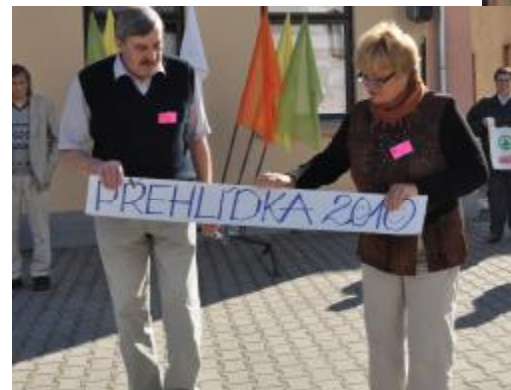
Jo, jsou skvělí.

PeHe

Rozervaná přehlídka

Včera v pravé poledne se to stalo. Přehlídka Krakonošův divadelní

„Nechci slyšet, že v celém divadle

podzim se lámala v půli, jak ráno na prstech spočítala její ředitelka Svatka Hejralová. Každý rok se pak symbolicky lámallo prkno, ale v současné době žádné prkno v divadle nebylo k nalezení.

není k u s prk-

ništěte, běda, jak se to někde dočtu,“ hrozil starosta divadelního spolku Krakonoš Karel Bárta st.

No já bych nic takového možná ani neříkala, kdyby tedy v divadle alespoň kousek prkna byl. Ale on nebyl. Tak se letos přehlídka nelámala, ale premiérově se tr-

hala. I když trhala.... Svatka s Karlem ji přímo rozervali. Inu, je to letos taková rozervaná přehlídka s krásným počasím.

jn

Ve Vysokém je vždycky hrozně příjemně a celá moje banda je tu taky spokojená.

A žijete ještě všichni? Jste v pořádku?

My trošku přes den přežíváme, ale v noci zase ožijeme. Protože vy to tu máte tak krásný s tou hasičovou, to my si na Hronově neužijeme.

me. Tak si to jedeme užít sem.

My si zase stejným způsobem jezdíme užívat do Hronova.

PeHe

Pozdravy ze západních Čech

Telefonicky se s námi spojila Ing. Alena Svobodová, předsedkyně západočeského předsednictva SČDO a vedoucí odboru kultury Plzeňského kraje. Všechny účastníky národní přehlídky pozdravuje a přeje všem hodně úspěchů a divadelních zážitků.

Vlasta Ondráček

Tak trochu divadelní

*Koukněte se, paní, na ni,
ústa z ucha do ucha,
hráli „skoro“ Cimrmani –
radostí si zajuchá.*

*Dnes hledí v života bídu –
hlas jí jemně třese se.
S „Výmlatem“ ztratila víru –
přepadly jí deprese.*

*Milí – zlatí – v tom to vězí,
každý večer jiný kus!
Jednou máš chuť na hovězí –
jindy převládne tě hnus.*

*Neb divadlo silou velkou
na dušičku působí –
Hérečka je jednou selkou –
jindy – myje nádobí!*

*Pro tu změnu všichni tady
na ta prkna lezeme!
Pro tu pestrost jsou nás řady –
co sem v říjnu jedeme!*

*Nechceme být Hamlet každý,
chraň nás – nebo Júlíe!
Smích, pláč, srandu či vraždy
rádi občas užijem!*

Jiří Hlávka

Rozhovor s režisérem

Martin Vencel

Chvaletické divadlo JEN TAK, Chvaletice

Nevím toho moc o hře, ale vím, že vy už jste ve Vysokém hráli.

Ano, tuším, že před čtyřmi lety pohádku Ve mlejně a loni hru Muž sedmi sester. Takže letos jsme tady už potřetí, tedy já osobně podruhé.

Zajímalo by mě, s jakou náladou jste přijeli?

Musím se přiznat, že jsem teď trošku naštvaný na herce, protože si někteří dali na posilňovou panáčka, což se mi samozřejmě před představením nelíbí. Ale jinak jsme přijeli s náladou dobrou, bojovnou, čekají nás tady dvě představení a na obě se těšíme, protože mám informaci, že by mělo být snad vyprodáno. Takže se moc těšíme a já doufám, že se to obecenstvu bude líbit.

A co jste nám přivezli?

Letos jsme přijeli se hrou Výmlat, což je absurdní komedie. Možná je to i trošku konfliktní hra, protože rozděluje publikum na dvě části. Jedna říká, že je to moc sprostý a že se jim ta sprostota nelíbí, druhá tak nějak tu sprostotu bere, chápe a té se to naopak líbí.

No, pravda, prográmek máte trochu odvážnější...

Ano, ano, stejně jako je celá hra odvážná. A já doufám, že těch lidí,

kterým se hra bude líbit, bude víc, než těch, které zaskočí.

Tak to jde ruku v ruce s takovýmto tématem. Jak se vám to zkoušelo? Jste všichni takoví asi stejně staří, takže zřejmě spolužáci...

Všichni se vlastně známe

z divadla, společně jsme chodili i do lidové školy umění a tam jsme se poznali. Přiznám se, že si to zkoušení moc už ani nepamatuju, protože my jsme hru nazkoušeli už před pěti lety, odehráli jsme ji třikrát a pak jsme ji tak nějak, ani nevím z jakého důvodu, šoupli do šuplíku a nehráli jsme ji pět let. A letos jsme ji vlastně zase oprášili, nazkoušeli a vyrazili na ochotnická jeviště. Zkoušení, myslím, bylo dobré, protože jsme dobrá parta.

Měl jsem vlastně možnost si ze souboru vybrat ty lidi, se kterými jsem hodně chtěl zkoušet a hrát, ty, o kterých si myslím, že se na tu roli hodí. Doufám, že to je vidět i na představení.

Jak se díváte na divadelní soutěže?

Ono je těžké porovnávat soubory. Dnes jsem se byl podívat na pohádku, řekl bych, že porovnávat soubory, které hrají různé žánry, je jako porovnávat jabka a hrušky. Je to prostě jiný, divadlo pro děti musí mít něco jiného než představení pro dospělé jako je třeba náš Výmlat. Abych se tedy vyjádřil k hodnocení – maminka, pan učitel a režisér mají vždycky pravdu, takže porotci musejí mít samozřejmě pravdu. A když vezmu třeba poslední hodnocení našeho představení v Brněnci, tak tam nás porota vlastně chválila k našemu překvapení. Jeli jsme tam opravdu s tím, že si jedeme zahrát a užít a chvála poroty nás strašně nabudila a dodala chuť jet sem do Vysokého. Zase se budu opakovat - doufám, že to na tom představení bude vidět. Výtky poroty jsme si vzali k srdci, upravili jsme hru tak, aby porota byla spokojená a aby byli spokojeni také diváci.

Každá porota je jiná, ale samozřejmě přejí hodně úspěchů a zlomte vaz.

PeHe

Odposlechnuto na semináři: Cimrman Revival

František Laurin: Je to 43 let, kdy cimrmanovské divadlo vzniklo – přesně v říjnu 1967. Zcela se zapomíná, že jádro téhle party vzniklo na Vinohradech v armádním rozhlase. Když je člověk vidí živé, tak je s podivem, jak z toho vznikla legenda, kolik zábavy, kolik legrace. Ale abych se vrátil k vašemu představení. Dvě věci mě už při jeho sledování zajímaly – ty lidi na jevišti působí suverénně herecky, jistě, jsou to zárodky hereckých osobností s vlastním „ksichem“, se schopností charakterizovat a proto mě zajímalo, kolik máte odehraných repríz. Představení působí tak vyhraně, jako když to hrajete už minimálně dvacetkrát. Jako režisér jsem si kládl otázku, jak by ti hoši vypadali, kdyby hráli nějakou jinou hru s napsanými figurami, ne jen nějakou kopii. Po většinu večera figury přesahovaly do hlediště a nebylo to jen v tom, že vám bylo dobře rozumět. Přál bych si vás

Petrovo kořenění

Petr Kolínský včera přiznal, že má na Vysokém dva úkoly – působí v porotě a má hodnotit scénografickou stránku představení. Ale má ještě druhý úkol, který je prý neméně důležitý: „Mám se kontaktovat se souborem při společenském večeru,“ vysvětloval Petr. „Důležité je sdělit výsledky této kontaktáže veřejnosti. Jednak mě

k tomu vedou důvody odborné, jednak osobní. Už asi před deseti lety jsem zjistil, a každým rokem si to potvrzuji, že téměř v každé obci, odkud přijede soutěžní soubor, mám nějaké příbuzenské kořeny. Sivice je tu poprvé, tam kořeny skutečně nemám, ale myslím, že bych tam zakořenil velmi brzy, protože Sivice je nejsevernější místo, kde se pěstuje moravské víno. Bílé tady bude proto lepší než čer-

vené, ale letos se tolik neurodilo, proto bude také dražší. Sivičtí ovšem ještě raději pijí pivo, a to Starobrno nebo Svijany, jak jsem měl možnost si ověřit včera. Výsledek celého průzkumu mě dovedl k tomu, že i když příbuzné v Sivicích fyzicky nemám, tak bych je tam brzy vytvořil,“ uzavřel svůj výzkum v Sivicích Petr Kolínský.

jn

Ožíváme teprve v noci

Nedalo mi, abych nezastavil ředitelku hronovského festivalu a Kulturního a informačního cent-

ra v Hronově Marcelu Kollertovou. Na počasí se ptát nebudu, ale chci vědět, jak se jí u nás líbí?

Je mi tu hrozně fajn, protože jsem mezi divadelníky, kteří mají rádi stejné umění jako já, to znamená, že jsme tu všichni naladěni na stejnou notu a to je hrozně dobře.

bud'te možná opatrnější v délce.

Jaromír Břehový, Žlutice: My jsme dělali cimrmanovskou pohádku a Dobytí severního pólu. Tu činoherní část jsme absolutně ctili, i jejich styl neherectví, což bylo obzvláště těžké, protože zase máme v souboru samé ženské. Ty první části jsme ale uchopili jinak – původní předlohu jsme nebrali a udělali jsme si svoji, o vlastním souboru. U putování na pól jsme použili motiv, jak je obtížný studovat divadlo v podmínkách severního pólu, a v pohádce jsme hráli o tom, jak jednoduché to má pro soubor Ci-

mrmanů s plným technickým vybavením, ale chudý ochotnický soubor... Obohatili jsme to o fiktivní dopisy od Svěráka, který nám vytýkal ty ženský v souboru.

jn

Nový prodavač cukrovinek v prvním patře prochází právě školením. Poprvé v nové funkci jej zastihneme dnes odpoledne.

Vobskočáci pozor!

**Hromadné valení
respektive
valné hromadění
se bude odehrávat
dnes od 18.00 hodin
na malém sále
Krakonoše.
Nezapomeňte
na příspěvky
finanční i do diskuse.**

vidět i v něčem jiném.

Ladislav Vrchovský: I mně by bylo líto, kdyby Sivice byl jen revival, protože to, co jsem viděl včera na jevišti, dávalo jasně znát, že tam byl velký herecký příslib u většiny z vás.

Lenka Láznovská: Doufám, že jste si užili v kraji Cimrmanova stáří a že jste nahlédli do bájného Liptákova. My se nevidíme poprvé, takže já mohu srovnávat. Potvrzuji, že děláte záslužnou práci. Nejen že šíříte jistý osobitý druh osobitého českého divadla a poetiky nesrozumitelné většině cizinců. Ale zároveň šíříte i zprávu o nás, jací jsme my Češi se všemi slabostmi a ne úplně vydařenými stránkami. Dál už nebudu jen chválit. Představení jsem viděla podruhé, poprvé v Boleradicích. Tam jste měli výhodu svého publika, které naskakovalo okamžitě. Včera jste

se setkali s publikem cizím a dopoledne to zřejmě byl docela boj. Důsledkem toho je, že se vám to trochu temporytmicky rozpadlo. A stala se ještě jedna věc, zejména patrná u přednášky – vypadávali jste z té kompaktnosti - vy jste tam byli jak chciplé ryby. Ale vy už jste opravdu tak herecky vybavení, že už možná máte i na to, abyste do té první části vložili víc sami sebe. Zdá se mi, že jste osobnostně natolik na výši, že můžete jít od daného dál, posunout se někam. Ale také se mi zdá, že to je škoda dělat jen revival.

Máša Caltová: Mám Cimrmany moc ráda, viděla jsem všechny jejich hry a vždy se bavím. Vy jste mě potěšili, protože ten pohled Cimrmanů na svět je opravdu velmi zvláštní, je to pohled klaunský s určitou vědoucí naivitou. Trochu jsem se vašeho podání bála. Ale

vám se to podařilo, zejména ve druhé části. V té první mi chybělo, že jsem neviděla, jakým způsobem ti, co seděli, prožívali situaci s mluvčím u pultíku. Drželi jste pěkně postavu, ale nereagovali jste vždy na řeč-

níka. Tím se stalo, že první část se rozbila. Velmi oceňuji a strašně se mi líbila píseň. Jste výborní zpěváci a já jsem jen litovala, že toho tam nebylo víc. Viděla jsem Dobytí severního pólu v úplně jiném pojetí, Žlutíci si to přepsali na své poměry a já jsem se bavila ještě víc, protože to byl jejich přínos, ne kopie.

Petr Kolínský: Já vaše představení ještě neviděl, scénografie mě oslovila a vypadá skoro stejně jako u Cimrmanů, takže se vám vlastně podařilo transponovat i scénografii. V kostýmech jsem se dopátral i nějakých vtipných osobních vkladů.

Rudolf Felzmann: To, co jste vyslechli od poroty, zaznívalo u nás na půdičce jako jednotlivé hlasy lidí. Spíše jsem se ptal, kdo je milovník Cimrmanů, kdo je může vidět, ale nemusí pořád a pak zbytek. Výsledek byl ten, že třetina z přítomných byla vášniví milovníci, kteří někdy nemluvili jinak než v cimrmanovských dialogích, jen malý zbyteček Cimrmana nemusel. Ale možná je to trochu moje vina, jelikož jsem řekl, že správné vnímání Cimrmanů je záležitostí intelektu, proto je výsledek mých dotazů asi zkreslující. Pak jsme se sebe ptali - má význam dělat kopii něčeho, co ještě žije? A další naše otázka byla - je lepší co nejvíce se při-

blížit originálu nebo vzít jej jen jako základní materiál a zpracovat ho dle svého. Na čem jsme se však absolutně shodli, je fakt, že jste

byli zatím nejlépe mluvící soubor na Vysokém.

Soubor: Dá se říci, že vše, co jste říkali, sedí. V Boleradicích nemyslíme na to, jestli budou lidi reagovat, a nepřemýšlíme, zda se budou smát. Ale je pravda, že v jiném prostředí se s tím každý pereme po svém a ten tým se asi vytratí. A v té druhé polovině hry jsme se snažili některé momenty víc přehrávat, protože jsme neměli takovou odezvu, na jakou jsme zvyklí. Ještě nejsme tak zkušený soubor – jsme velmi omezení právy na počet repríz, můžeme jich mít tak maximálně kolem sedmi, osmi. Třeba tuhle hru jsme hráli počtvrté po obnovení. Jsme si vědomí všech věcí, které jste nám řekli. Abych ale řekl, jak jsme se my dali dohromady – šli jsme do toho vlastně z hecu, že budeme věrně kopírovat, neměli jsme chuť Cimrmany

předělávat. Já jsem na Cimrmanech vyrostl a mně by bylo líto tam některé věci nedávat nebo doplňovat – bojím se nějakých laciností. Hrajeme to hlavně pro nás, abychom si udělali radost, a pro radost lidí a chceme splnit jejich očekávání – tedy známá gesta a tak. Nemáme další ambice. A nemáme ani kapacitu na to, abychom vytvořili něco nového. Možná za deset let na to budeme mít jiný názor.

Říkáte, že se nám daří typové obsazení odpovídající originálu. Dá se říci, že se nám tak nějak samovolně povedlo dostat do souboru lidi, kteří stále hrají podobné figury. Má maminka mi vyčítá, že hraju pořád ty blbce. Když jsme byli poprvé v Boleradicích, ko-

ketovali jsme s myšlenkou, že bychom hráli něco jiného. Ale nemáme žádné holky, jen jednu bez hereckých ambicí, a nám to takto vyhovuje. Našel jsem jen jednu hru s ryze pánským obsazením. Ale nakonec jsem od toho upustil, protože na to zatím nemáme čas. – Máša Caltova v tuto chvíli musela reagovat slovy: „Vyřídte mamince, aby byla pyšná, že hrajete blbce, protože vy jej hrajete inteligentně.“

A František Laurin ji doplnil: „Kdyby byli Cimrmani chytrý, tak by se s vámi spojili, vytvořili by společnost Cimrman, s.r.o. a používali by vás jako předkokany. Jejich představení nejsou levná, a tak vy byste mohli vystupovat před nimi jako divadlo Cimrmanů pro chudé“.

Vlastík Ondráček: Mám Cimrmany rád, ale nemusím je vždy. Viděl jsem několik inscenací, ale

žádnou naživo. Já jsem se ale včera bavil půl hodiny, pak už jsem nevěděl, proč v hledišti sedím. Najednou se na mně projevila únava, ale pozoroval jsem ji i u vás. A tím mi potom spadla i ta druhá půlka představení. Myslíte, že je nutné, aby ta část přednášky byla tak dlouhá? Možná i to byl ten problém, že vás študáci tak rušili. Ale přesto vám za vaši inscenaci děkuji, otevřeli jste mi v určitém směru oči, ale